

Дело C-342/20

Преюдициално запитване

Дата на постъпване в Съда:

23 юли 2020 г.

Запитваща юрисдикция:

Helsingin hallinto-oikeus (Финландия)

Дата на акта за преюдициално запитване:

9 юли 2020 г.

Жалбоподател:

„А“ SCPI

РАБОТЕН ДОКУМЕНТ

HELSINGIN

**МЕЖДИННО
ОПРЕДЕЛЕНИЕ**

9 юли 2020 г.

Регистрационен номер
04255/19/8108

HALLINTO-OIKEUS
(АДМИНИСТРАТИВЕН
СЪД ХЕЛЗИНКИ,
ФИНЛАНДИЯ)

Finlex

Относно

Преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз съгласно член 267 от Договора за функционирането на Европейския съюз (наричан по-нататък „ДФЕС“)

Жалбоподател

„А“ SCPI
Представявано от: Asianajaja
Mikko Larvala

Страни по делото

Veronsaajien
oikeudenvaltvontayksikkö (Служба за контрол на данъчнозадължените лица, Финландия)

Обжалвано решение

„А“ SCPI
Решение на Verohallinto (данъчна администрация) от 13 юни 2019 г. № P0069824222 относно предварително решение за установяване на данъчни задължения за данък върху доходите

Предмет на производството

1. Съгласно Laki verotusmenettelystä (Данъчен процесуален кодекс) Verohallinto може по искане на данъчнозадължено лице да издаде обвързващи предварителни решения, съдържащи становище относно

данъчното облагане. В искането за издаване на предварително решение заявителят предоставя необходимата за решението информация.

2. По искане на заявителя данъчната администрация трябва да се съобрази с влязло в сила предварително решение при прилагането на правилата за данъчно облагане. Издаденото от Verohallinto предварително решение може да се обжалва пред Hallinto-oikeus (Административен съд). Решението на административния съд може да бъде обжалвано само ако Korkein Hallinto-oikeus (Върховен съд) допусне обжалването.
3. В случая по висящото главно производство „А“ SCPI (наричано по-нататък също „заявителят“) подава до данъчната администрация искане за издаване на предварително решение за данъчните 2019 г. и 2020 г., както е изложено по-долу. Срещу издаденото от данъчната администрация предварително решение за данъчната 2020 г. заявителят подава жалба до Hallinto-oikeus.
4. В делото става въпрос за тълкуването на членове 49, 63 и 65 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС).

Искането до данъчната администрация за издаване на предварително решение и предварително решение на данъчната администрация

Искане до данъчната администрация за издаване на предварително решение

5. Заявителят е инвестиционен фонд по френското право, учреден като дружество с променлив капитал (Société Civile de Placement Immobilier à Capital Variable), който инвестира в недвижими имоти, намиращи се във Франция или еврозоната. Инвестиционните обекти се отдават под наем на търговци. В края на 2017 г. [ориг. 2] стойността на инвестиционния фонд е около 32 милиона евро. Дружеството има инвестиции в четири недвижими имота в четири различни страни от еврозоната. В края на 2017 г. дружеството има 926 акционери.
6. Заявителят е юридическо лице по френското право, но се представлява само от едно дружество на име „А“ SAS (A“ Asset Management, Société par actions simplifiée), което освен това управлява и представлява фонда и взима всички решения за него съгласно закона и устава на дружеството. Самият заявител не може да осъществява правни сделки. Заявителят подлежи на надзор от страна на френския орган за финансов надзор (AMF) и представлява алтернативен инвестиционен фонд по смисъла на Директива 2011/61/ЕС.
7. Инвеститорите правят инвестициите си чрез записване на дялове на заявителя. Възможно е също инвеститорите да търгуват помежду си с дяловете. Възможно е и обратно изкупуване на дялове от дружеството, но принципно само за частта, която съответства на новите записвания. В противен случай цената на откупуване е значително по-ниска.

8. Всяка година инвеститорите получават за дяловете си приход, съответстващ на нетната сума на наемите на заявителя и другите му финансови приходи. Решението за разпределянето на прихода се взема от общото събрание. Дружеството носи отговорност спрямо трети лица за задълженията си, но инвеститорите носят вторична отговорност за задълженията на дружеството.
9. Заявителят не подлежи на подоходно облагане във Франция, а представлява прозрачна организация от гледна точка на данъчното облагане. Инвеститорите подлежат на данъчно облагане както по отношение на получените от дяловете си приходи, така и по отношение на печалбите, реализирани от продажбата или обратното изкупуване на дялове.
10. Заявителят възнамерява през юни 2019 г. да подпише договор за покупка на акции на две финландски взаимоспомагателни акционерни дружества за недвижими имоти. Тези акционерни дружества притежават недвижими имоти, използвани с цел продажба на дребно. При реализирането на сделката заявителят осъществява във Финландия дейност по отдаване под наем на недвижими имоти във връзка с онези помещения, които контролира въз основа на собствеността върху акциите на акционерното дружество за недвижими имоти. Освен това заявителят разглежда възможността да осъществи във Финландия други инвестиции в недвижими имоти чрез покупка на акции на други взаимоспомагателни акционерни дружества за недвижими имоти или чрез директни инвестиции в недвижими имоти. Всички инвестиции на заявителя имат за цел дългосрочна собственост, доколкото е необходимо да притежава недвижимите имоти в продължение на най-малко пет години. След това заявителят може да продава финландските недвижими имоти и акциите на акционерното дружество за недвижими имоти с цел реализиране на печалби от продажбата.
11. Заявителят и отговорното за решенията му „А“ SAS имат седалище в Париж, както и клонове на други места в Централна Европа, но и двете дружества не разполагат с офиси или други постоянни обекти във Финландия, от които биха били управлявани, макар само отчасти, финландските инвестиции в недвижими имоти или биха били взимани решенията, отнасящи се до тях. „А“ SAS управлява финландските инвестиции изцяло от Франция. „А“ SAS възлага на дружеството BDO да го подпомага при управлението на въпросите, свързани с финландския ДДС.
12. Съгласно финландския Tuloverolaki (Закон за данъка върху доходите, наричан по-нататък „TVL“ и „Закон за данъка върху доходите“) и Спогодбата за избягване на двойното данъчно облагане между Финландия и Франция е ясно, че заявителят по принцип подлежи на данъчно облагане във Финландия по отношение на реализираните там доходи от наеми както от недвижимите имоти, които пряко притежава, така и от помещенията, които контролира на основание на собствеността върху акции на взаимоспомагателното акционерно дружество за недвижими имоти. Доколкото от гледна точка на подоходното облагане финландски

инвестиционен фонд представлява образуване и е освободено от данък върху доходите, в контекста на принципа на свободното движение на капитали съгласно ДФЕС и Споразумението за ЕИП по делото следва да се установи дали освобождаването [ориг. 3] не трябва да се прилага и по отношение на чуждестранни фондове, сходни с финландски инвестиционен фонд. За целите на данъчното облагане разпоредбите на TVL разграничават финландския и френския инвестиционен фонд единствено въз основа на държавата на установяване на инвестиционния фонд.

13. Заявителят счита, че е сходен с финландски инвестиционен фонд оператор, който не подлежи на данъчно облагане във Финландия по отношение на реализираните от него доходи от наеми и печалби от продажби. Въз основа на обективна преценка, основана на практиката на Съда, характеристиките на заявителя по същество били сходни с характеристиките на финландски инвестиционен фонд.

По поставените в искането за издаване на предварително решение въпроси

14. Като се вземат предвид изложените в искането обстоятелства, следва ли заявителят да се счита за фонд, който е сходен с финландски инвестиционен фонд по смисъла на член 3 от Закона за данъка върху доходите и е освободен от данък върху доходите в съответствие с член 20 от Закона за данъка върху доходите?
15. Подлежи ли заявителят на данъчно облагане във Финландия за реализираните там доходи от наеми и печалби от продажбата на недвижими имоти и акции на акционерни дружества за недвижими имоти?

Решение на данъчната администрация от 13 юни 2019 г. относно предварително решение за данъчните 2019 и 2020 г.

16. Като предварително решение, издадено за данъчната 2019 г., данъчната администрация посочва, че като се вземат предвид изложените в искането обстоятелства, може да се приеме, че заявителят е сходен по основните си характеристики с финландски инвестиционен фонд по смисъла на член 3, точка 4 от Закона за данъка върху доходите и че заявителят може да се счита за освободен от данък върху доходите на основание член 20, параграф 1 от Закона за данъка върху доходите. Заявителят не подлежал на данъчно облагане във Финландия за реализираните там доходи от наеми и печалби от продажбата на недвижими имоти и акции на акционерни дружества за недвижими имоти.
17. В това отношение данъчната администрация посочва, че може да се приеме, че като се вземат предвид изложените в искането обстоятелства, на основание на действащото през данъчната 2019 г. данъчно законодателство фондът „А“ SCPI е сходен по функционалните си характеристики с инвестиционен фонд по смисъла на член 3, точка 4 от Закона за данъка

върху доходите, ако се вземат предвид членове 49 и 63 от Договора за функционирането на Европейския съюз, практиката на Съда в това отношение и националната съдебна практика. Следователно доходите от наеми и печалбите от продажбата на недвижими имоти и акции на акционерни дружества за недвижими имоти, реализирани от заявителя през данъчната 2019 г. във Финландия, били освободени от облагане на основание член 20, параграф 1, точка 2 от Закона за данъка върху доходите.

18. Като предварително решение, издадено за данъчната 2020 г., данъчната администрация посочва, че като се вземат предвид изложените в искането обстоятелства, може да се приеме, че заявителят е сходен по основните си характеристики с финландско образувание по смисъла на член 3, точка 4 от Закона за данъка върху доходите и че на основание член 20а, параграф 1 от Закона за данъка върху доходите подлежи на данъчно облагане за реализираните си приходи. Заявителят подлежал на данъчно облагане във Финландия за реализираните там доходи от наеми и печалби от продажбата на недвижими имоти и акции на акционерни дружества за недвижими имоти.
19. По отношение на издаденото за данъчната 2020 г. предварително решение, обжалвано от заявителя, данъчната администрация посочва, че сходството на заявителя с местно акционерно дружество следва и от брошурата на фонда, приложена към искането. Приходът на фонда се разпределял на акционерите, само ако общото събрание вземело решение за това. Заявителят [ориг. 4] бил инвестиционно предприятие с променлив капитал, поради което не отговарял на предвидената в член 20а, параграф 4 от Закона за данъка върху доходите правна форма на специализиран фонд, учреден съгласно договорното право.
20. Следователно на основание член 10, точки 1, 6 и 10 от Закона за данъка върху доходите реализираните от заявителя през данъчната 2020 г. във Финландия доходи от наеми и печалби от продажбата на недвижими имоти и акции на акционерни дружества за недвижими имоти представлявали облагаем във Финландия доход.

Резюме на основните доводи на страните

21. Заявителят счита, че член 20а от Закона за данъка върху доходите нарушава правото на Съюза, тъй като предвижда за специализиран фонд да се считат само фондовете, учредени с договор, чието седалище е в ЕС. По описания в искането за издаване на предварително решение начин заявителят представлявал оператор, който във всяко отношение е сходен с финландски инвестиционен фонд. Единствената разлика се състояла в това, че в съответствие с изискванията на френския Закон за инвестиционните фондове заявителят бил учреден като търговско дружество, докато

инвестиционните фондове съгласно финландския Закон за инвестиционните фондове били учредени с договор.

22. Както било посочено в решението на данъчната администрация относно 2019 г., заявителят е сходен по функционалните си характеристики с финландски инвестиционен фонд. Това обстоятелство не се променяло от факта, че Законът за данъка върху доходите бил изменен.
23. Заявителят счита, че член 20а от Закона за данъка върху доходите представлява прикрита държавна помощ за финландските фондове, тъй като тези фондове, като учредени с договор фондове, можели да се ползват от освобождаването от данък, докато чуждестранните фондове, учредени като търговско дружество или тръст, подлежали на облагане с данък върху доходите във Финландия. Последното се прилагало, независимо от обстоятелството, че обективно погледнато фондовете били еднакви.
24. Veronsaajien oikeudenvallvontayksikkö посочва, че съгласно постоянната практика на Съда, макар прякото данъчно облагане да е от компетентността на държавите членки, последните все пак трябва да упражняват тази компетентност при спазване на правото на Съюза (напр. решение от 19 ноември 2015 г., Skatteverket, C-632/13, EU:C:2015:765, т. 28). Поради обстоятелството, че на равнището на Съюза не са налице хармонизирани правила относно формите на предприятия за колективно инвестиране и подходното им облагане, държавите членки имали право да налагат различни национални изисквания, свързани с формите на предприятията за колективно инвестиране и начина им на функциониране. Освен това държавите членки имали право да облагат по различен начин различните форми на предприятия за колективно инвестиране. Заявителят не отговарял на предвидените в член 20а, параграф 4 от Закона за данъка върху доходите условия за освобождаване от облагане на специализирани фондове, учредени с договор.

Национално законодателство и подготвителни работи

Национално законодателство, приложимо през данъчната 2020 г.

25. Съгласно член 3, точка 4 от Закона за данъка върху доходите (в редакцията след измененията със Закон № 1528/2019) образувания по смисъла на този закон, наред с останалото, са акционерни дружества, инвестиционни фондове и специализирани фондове. **[ориг. 5]**
26. Съгласно член 9, параграф 1, точка 2 от Закона за данъка върху доходите лицата, които през данъчната година не са пребивавали във Финландия и чуждестранните образувания подлежат на подходно облагане на доходите им с източник тази държава (ограничено данъчно задължение).

27. Съгласно член 10, точка 1 от Закона за данъка върху доходите реализираните във Финландия доходи включват по-специално доходи от намиращи се във Финландия недвижими имоти или от помещения, държани въз основа на акции на финландско дружество за жилищно настаняване или друго акционерно дружество, респ. въз основа на членство в дружество за жилищно настаняване или в друга кооперация.
28. Съгласно член 10, точка 6 от Закона за данъка върху доходите реализираните във Финландия доходи включват по-специално дивиденди, излишъците, получени от кооперация, и друг сходен доход, получен от финландско акционерно дружество, кооперация или друго образувание, както и участието в дохода на финландско обединение.
29. Съгласно член 10, точка 10 от Закона за данъка върху доходите реализираните във Финландия доходи включват по-специално печалбата, получена от продажбата на недвижим имот, намиращ се във Финландия, или на акции или дялове във финландско дружество за жилищно настаняване, друго акционерно дружество или кооперация, на която повече от 50 % от общия размер на активите се състои от един или няколко намиращи се във Финландия недвижими имоти.
30. Съгласно член 20а, параграф 1 от Закона за данъка върху доходите (в редакцията след измененията със Закон № 1528/2019), в сила от началото на 2020 г., инвестиционните фондове по смисъла на глава 1, член 2, параграф 1, точка 2 от Sijoitusrahastolaki (213/2019, Закон за инвестиционните фондове № 213/2019) или сходните с тях, учредени с договор чуждестранни инвестиционни фондове от отворен тип, които имат най-малко 30 акционери, са освободени от данък върху доходите.
31. Съгласно член 20а, параграф 2 от Закона за данъка върху доходите разпоредбите на параграф 1 относно освобождаването от данъчно облагане на инвестиционните фондове се прилагат и по отношение на специализираните фондове по смисъла на глава 2, член 1, параграф 2 от Laki vaihtoehtorahastojen hoitajista (162/2014, Закон за лицата, управляващи фондове за алтернативни инвестиции № 162/2014) и на сходните с тях, учредени с договор чуждестранни специализирани фондове, доколкото фондовете са от отворен тип и имат най-малко 30 акционери.
32. Съгласно член 20а, параграф 4 от Закона за данъка върху доходите условие за освобождаването от данъчно облагане на специализиран фонд по смисъла на глава 2, член 1, параграф 2 от Закона за лицата, управляващи фондове за алтернативни инвестиции, респ. на сходен с него учреден с договор чуждестранен специализиран фонд, който инвестира средствата си основно по посочения в глава 16а, член 4 от този закон начин — в недвижими имоти и в секюритизация на недвижими имоти, е всяка година тези дружества да разпределят на акционерите си най-малко три четвърти от печалбата за

годината, без да се взимат предвид нереализираните увеличавания на стойността.

33. Съгласно член 20а, параграф 7 от Закона за данъка върху доходите разпоредбите относно инвестиционния фонд или специализирания фонд се прилагат по отношение на инвестиционни подразделения, доколкото даден инвестиционен фонд или специализиран фонд се състои от едно или няколко инвестиционни подразделения.

Подготвителни работи по член 20а от Закона за данъка върху доходите

34. В правителствения законопроект НЕ 304/2018 вр се разглежда уточняването на законодателството относно условията за освобождаване на инвестиционните и специализираните фондове. Разпоредбите относно освобождаването впоследствие са приети в член 20а от Закона за данъка върху доходите, в редакцията след измененията със Закон № 1528/2019. **[ориг. б]**
35. В раздел 2.3.2 от правителствения законопроект се посочва, че преди приемането на Закона за изменение данъчното третиране на чуждестранните инвестиционни фондове изобщо не е било уредено в Закона за данъка върху доходите или в Lähdeverolaki (Закон за данъка при източника). Данъчното третиране се решавало за всеки отделен случай чрез тълкуване на принципа на свободното движение на капитали в Европейския съюз и на въпроса относно обстоятелствата, които следва да се вземат предвид при приравняването на чуждестранни с местни оператори. На национално равнище данъчното третиране на инвестиционните фондове било уредено в много ограничена степен, което можело да окаже влияние върху обстоятелството, че чуждестранни фондове в голяма степен били приравнени с местни инвестиционни фондове. Съгласно съдебната практика на Европейския съюз изглеждало, че при преценката на различно данъчно третиране биха били взети предвид само уредените в националното данъчно законодателство основания за разграничаване, така че например характеристиките на инвестиционен или на специализиран фонд, уредени в националното законодателство относно инвестиционните фондове, не биха били от значение с оглед на преценката на възможността за приравняване. От националната съдебна практика и практиката на Съда обаче не ставало ясно кои обстоятелства се взимали предвид при преценката на сходството. Все пак съгласно практиката на Съда изглеждало, че наличието на незначителни разлики в правната форма или в данъчното третиране в държавата на установяване на чуждестранен инвестиционен фонд не били достатъчни за установяването на обективна разлика при преценката на сходството. Съдебната практика изрично придавала значение на данъчното третиране на инвестиционния фонд, а не на данъчното третиране на равнището на инвеститора.

36. В раздел 3.2 се посочва, че се целяло да се вземе предвид необходимостта от изменения на данъчното законодателство, произтичаща от предложенията за изменения на законодателството относно инвестиционните фондове. Освен това правителственият законопроект целял да изясни положенията, при които за целите на данъчното облагане чуждестранен фонд се приравнява с финландски освободен от облагане инвестиционен фонд или специализиран фонд, и по този начин да подобри предвидимостта на данъчното облагане и правната сигурност, както и да намали административната тежест.
37. В действащия Закон за данъка върху доходите понятието за инвестиционен фонд не било дефинирано, което водело до необходимост от установяване на критериите за сходство в данъчната и съдебната практика. Обстоятелството, че настоящото национално данъчно законодателство било твърде общо можело да доведе до по-лесното приравняване на чуждестранните фондове с финландски инвестиционен фонд. В чужбина финландските инвестиционни или специализирани фондове не получавали непременно съответстващо третиране или, напротив, било възможно към тях да се прилагат по-строги правила като чуждестранни фондове, което можело да се счита за проблем от гледна точка на конкурентната неутралност. Правителственият законопроект целял приравняването в това отношение на местните и чуждестранните фондове.
38. Отправната точка, която по принцип следва да се спазва за целите на данъчното облагане във Финландия, се свеждала до зависимостта на данъчното облагане от правната форма на инвестиционния инструмент. Предложението не целяло да измени тази предпоставка. Финландските инвестиционни и специализирани фондове представлявали учредени с договор субекти и целта на правителствения законопроект била да се уточнят данъчните режими единствено по отношение на учредените с договор местни и чуждестранни фондове.
39. В раздел 3.3 се посочва, че с разпоредбата не се целяло отклонение от предпоставката, която по принцип следва да се спазва за целите на данъчното облагане във Финландия и съгласно която данъчното третиране зависело от правната форма. Не се установявало намерение разпоредбата относно освобождаването от облагане да се прилага и по отношение на други правни форми на предприятие за колективно [ориг. 7] инвестиране в ценни книжа в чужбина. Следователно не било налице предложение разпоредбата да се прилага по отношение на форми на предприятия за колективно инвестиране в ценни книжа, различни от тези, които са учредени с договор, и да се прилага по отношение на последните само ако са налице условия за това.
40. При спазване на принципа на свободното движение на капитали съгласно ДФЕС местните и чуждестранните инвестиционни фондове не биха могли да бъдат различно третирани за целите на данъчното облагане. В същото положение, при което местен инвестиционен фонд бил освободен от данък,

не можело да се начислява и данък при източника върху плащанията на дивиденди на чуждестранен инвестиционен фонд. Като се вземела предвид обаче необходимостта от тълкуване във връзка със случаите на приравняване и следващата от това административна тежест, данъчните режими относно инвестиционните фондове трябвало да бъдат уточнени. Така щели да се изяснят и положенията, при които чуждестранен фонд можел да бъде приравнен с финландски инвестиционен или специализиран фонд. Исканията за възстановяване на данък при източника имали и фискално значение.

41. Данъчното облагане във Финландия се основавало на правната форма на инвестиционния инструмент. Финландските инвестиционни фондове представлявали учредени с договор субекти, които не били самостоятелни юридически лица, напротив ставало въпрос за имущество, чието освобождаване от облагане било уредено отделно. Чуждестранните инвестиционни фондове можели да бъдат приравнени за целите на данъчното облагане с финландски акционерни дружества главно въз основа на правната си форма.
42. В доклад VaVM 34/2018 на финансовия комитет се посочва по-специално че комитетът узнал, че в правителствения законопроект не са взети предвид чуждестранните инвестиционни фондове по смисъла на Директивата за инвестиционните фондове (ПКИПЦК) и фондовете под формата на тръстове. Освобождаването било адаптирано само към инвестиционните и специализираните фондове, учредени с договор, тъй като учредените във Финландия фондове можели да бъдат само учредени с договор субекти. Следователно по отношение на данъчното третиране на инвестиционните дружества и фондовете под формата на тръстове продължавала да е налице необходимост от тълкуване във връзка с правото на Съюза.
43. Комитетът обаче счита, че правителственият законопроект е обоснован дори и в това отношение, тъй като чрез предложените изменения финландското данъчно законодателство щяло да бъде адаптирано, така че да можело да се приеме, че са изпълнени наложените от Съда в досегашната практика изисквания относно данъчното третиране на чуждестранните фондове, които следва да се приравнят с финландски инвестиционни или специализирани фондове. От значение било също обстоятелството, че при трансгранични положения данъчните основи във Финландия не били ненужно намалени.

Относимо право на Съюза

Договор за функционирането на Европейския съюз

44. Съгласно член 49, първа алинея ДФЕС в рамките на следващите разпоредби ограниченията върху свободата на установяване на граждани на държава членка на територията на друга държава членка се забраняват. Тази забрана

се прилага също и по отношение на ограниченията за създаване на търговски представителства, клонове или дъщерни дружества от граждани на всяка държава членка, установили се на територията на друга държава членка.

45. Съгласно член 63, параграф 1 ДФЕС в рамките на разпоредбите на настоящата глава всички ограничения върху движението на капитали между държавите членки и трети страни се забраняват **[ориг. 8]**
46. Съгласно член 65, параграф 1, буква а) ДФЕС разпоредбите на член 63 не накърняват правото на държавите членки да прилагат съответните разпоредби на тяхното данъчно законодателство, които провеждат разграничение между данъкоплатци, които не са в еднакво положение, що се отнася до тяхното място на пребиваване или място на инвестиране на капитала.
47. Съгласно член 65, параграф 3 ДФЕС мерките и процедурите, посочени в параграфи 1 и 2, не представляват средство за произволна дискриминация или прикрито ограничение на свободното движение на капитали и плащания по смисъла на член 63.

Практиката на Съда

48. В решение от 18 юни 2009 г., *Aberdeen Property Fininvest Alpha*, (C-303/07, EU:C:2009:377), става въпрос за свободата на установяване по смисъла на член 43 ЕО (понастоящем член 49 ДФЕС). С преюдициалния си въпрос запитващата юрисдикция иска да се установи дали членове 43 и 48 ЕО, както и членове 56 и 58 ЕО трябва да се тълкуват в смисъл, че за целите на практическото осъществяване на гарантираните с тях основни свободи акционерните дружества или инвестиционните фондове по финландското право би трябвало да се разглеждат като сходни с дружествата от вида SICAV по люксембургското право, въпреки че финландското право не познава дружествена форма, която напълно съответства на дружеството SICAV, и като се има предвид също така, че дружествата SICAV по люксембургското право не са включени в списъка на дружествата по член 2, буква а) от Директива 90/435, с която е съобразено приложимото в случая финландско законодателство относно облагането при източника, и че дружествата SICAV са освободени от подоходно облагане съгласно националното данъчно законодателство на Великото херцогство Люксембург. При тези условия в противоречие ли е с посочените по-горе членове от Договора за ЕО регистрираното в Люксембург дружество SICAV, което е получател на дивидента, да не се освобождава във Финландия от данък при източника върху получения дивидент?
49. В точка 50 от решението Съдът посочва, че на първо място е необходимо да се посочи, че различното третиране не може да бъде обосновано само поради липсата във финландското право на отделен вид дружество, чиято правна форма е еднаква с тази на дружествата SICAV по люксембургското

право, доколкото това напълно би лишило свободата на установяване от полезно действие, тъй като дружественото право на държавите членки на общностно равнище не е изцяло хармонизирано на общностно равнище.

50. В точка 55 от решението Съдът установява, че при това положение изтъкнатите от финландското и италианското правителство разлики, съществуващи между дружествата SICAV по люксембургското право и акционерните дружества по финландското право, не са достатъчни, за да създадат обективно разграничение с оглед на освобождаването на получените дивиденди от данък, удържан при източника. Ето защо повече не е необходимо да се проверява в каква степен изтъкнатите от посочените правителства разлики между дружествата SICAV по люксембургското право и финландските инвестиционни фондове имат значение за възникването на такава разлика в обективното положение.
51. В точка 56 от решението Съдът освен това посочва, че от това следва, че разликата в третирането между чуждестранните дружества SICAV и местните акционерни дружества [ориг. 9] с оглед на освобождаването от данък при източника на разпределените им от местни дружества дивиденди представлява ограничение на свободата на установяване, което по принцип е забранено от членове 43 ЕО и 48 ЕО.
52. Както по съединени дела *Santander Asset Management* (C-338/11–C-347/11, EU:C:2012:286) относно данък при източника във Франция, така и по дело *Emerging Markets Series of DFA Investment Trust Company* (C-190/12, EU:C:2014:249) относно данък при източника в Полша, Съдът счита, че данъкът при източника върху дивидентите в държавата на източника, нарушава член 63 ДФЕС, тъй като чуждестранните инвестиционни фондове, които се намират в обективно сходно положение, биха били третирани по-неблагоприятно от местните инвестиционни фондове.
53. В точка 55 от решението от 30 януари 2020 г., *Köln-Aktienfonds Deka* (C-156/17, EU:C:2020:51), което се отнася до възстановяването на нидерландски данък върху дивидентите, Съдът посочва, че национално законодателство, което се прилага без разлика спрямо местните и чуждестранните оператори, обаче може да представлява ограничение на свободното движение на капитали. Всъщност от практиката на Съда следвало, че дори разграничение, което се основава на обективни критерии, на практика можело да постави трансграничните положения в по-неблагоприятно положение. В точка 56 Съдът добавя, че такъв е случаят, когато национално законодателство, което се прилага без разлика спрямо местните и чуждестранните оператори, предвижда данъчно предимство само за случаите, в които един оператор изпълнява определени изисквания или задължения, които по своето естество или на практика са специфични само за националния пазар, така че само операторите, които са представени на националния пазар, могат да ги изпълнят, а чуждестранни оператори със сходни характеристики по принцип не ги изпълняват.

54. Според запитващата юрисдикция нито посочените по-горе решения, нито други решения на Съда дават директен отговор на поставения по висящото дело въпрос.

Необходимост от преюдициалното запитване

55. Hallinto-oikeus следва да се произнесе по въпроса дали за целите на данъчното облагане за 2020 г. заявителят следва да се приравни на финландски инвестиционен фонд, освободен от данък върху доходите, така че да не подлежи на данъчно облагане във Финландия по отношение на реализираните доходи от наеми и печалби от продажби или следва да плати във Финландия данък при източника за въпросните доходи.
56. Съгласно издаденото от данъчната администрация предварително решение за целите на облагането за данъчната 2019 г. заявителят следва да се приравни на финландски инвестиционен фонд, освободен от плащането на данък върху доходите, а на основание влезлия в сила в началото на 2020 г. член 20а от Закона за данъка върху доходите не следва да се счита за освободен от данък върху доходите инвестиционен фонд и поради това е длъжен да плати данък при източника за реализираните във Финландия доходи.
57. По делото е необходимо тълкуване на въпроса дали националната разпоредба на член 20а от Закона за данъка върху доходите нарушава членове 40 ДФЕС, 63 ДФЕС и 65 ДФЕС, тъй като съгласно посочената законова разпоредба само учредените с договор чуждестранни инвестиционни фондове от отворен тип са приравнени на освободения от данък върху доходите финландски инвестиционен фонд, така че след изменението на закона инвестиционни фондове под формата на дружество, например като заявителя, [ориг. 10] вече не могат да се приравняват на финландски освободен от облагане инвестиционен фонд. Съгласно финландското законодателство, приложимо към инвестиционни фондове, инвестиционни фондове могат да бъдат учредявани само с договор.
58. На Hallinto-oikeus не е известно Съдът да се е произнасял преюдициално относно тълкуването на членове 49, 63 и 65 ДФЕС в контекста на описания по-горе въпрос.
59. На „А“ SCPI и на Veronsaajien oikeudenvallvontayksikkö е предоставено правото да бъдат изслушани във връзка с отпращането на преюдициално запитване до Съда.

Междинно определение на Helsingin hallinto-oikeus относно отправяне на преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз

60. Hallinto-oikeus решава да спре производството и на основание член 267 ДФЕС да отправи преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз относно тълкуването на членове 49, 63 и 65. Отправянето на преюдициално запитване е необходимо за решаването на висящото пред Hallinto-oikeus дело.

Преюдициален въпрос

Трябва ли членове 49 ДФЕС, 63 ДФЕС и 65 ДФЕС да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, по смисъла на която само учредените с договор чуждестранни инвестиционни фондове от отворен тип могат да се приравняват на освободен от данък върху доходите финландски инвестиционен фонд, така че чуждестранни инвестиционни фондове, които по своята правна форма не са учредени с договор, подлежат на облагане с данък при източника във Финландия, въпреки че не съществуват други съществени обективни разлики между тяхното положение и това на финландските инвестиционни фондове?

Hallinto-oikeus ще постанови окончателното решение по делото след получаването на отговора на Съда по изложения по-горе преюдициален въпрос.

Обжалване

Съгласно член 108 от Oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annettu lak (Административнопроцесуален кодекс) настоящото определение не подлежи на самостоятелно обжалване. [ориг. 11]

[...] [ориг. 12] [...]